

**ผลการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ต่อความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**

**The Effects of Students Teams Achievement Division Cooperative Learning Supplemented
with SQ4R Teaching Method on Thai Reading Comprehension Ability
of Prathomsuksa 2 Students**

มลทิชา จิตเจริญ (Monticha Jitjaroen)* ดร.จุฬามาศ จันทร์ศรีสุกต (Dr.Juramas Jarnsreesukot)**

ดร.ชาติชาย ม่วงปทุม (Dr.Chatchaiy Muangprathom)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วย เอส คิว โฟร์ อาร์ ก่อนเรียนและ
หลังเรียน และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์
ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ
แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ เฉลี่ยร้อยละ 78.00 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ
75.00 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 2) นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรม
การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอนเอส คิว โฟร์ อาร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to compare the students' Thai Reading Comprehension abilities by
using Cooperative Learning: Students Team Achievement Division Supplemented with SQ4R, and 2) to study
students' attitudes toward Cooperative Learning: Students Team Achievement Division Supplemented with SQ4R.
Teaching Method. The findings of this study were as follows: 1) The students' Thai reading comprehension abilities
after learning by using Cooperative Learning: Students Team Achievement Division Supplemented with SQ4R
Teaching Method yielded 78.00 percent by which no less than the set criterion of 75.00 percent and the mean scores
after studying were significantly higher than those before the experiment at the level of .01 2) The students' attitudes
toward Cooperative Learning: Students Team Achievement Division Supplemented with SQ4R Teaching Method
were at a good level.

คำสำคัญ : การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ วิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

Key Words : Cooperative Learning: Students Team Achievement Division, SQ4R Teaching Method,
Thai Reading Comprehension Ability

* นักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

***อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันในหมู่คนจำนวนมาก บางครั้งอาจมีปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารอันเนื่องจากการใช้ภาษา ดังนั้นการใช้ภาษาไทยที่สื่อความหมายได้ชัดเจน ไม่กำกวม จะก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน เมื่อคนในสังคมมีความเข้าใจที่ดีต่อกันย่อมก่อให้เกิดสันติสุข เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ อีกทั้งภาษาเป็นประสบการณ์ และเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในทุกโอกาส ภาษาที่ใช้จึงเป็นเครื่องมือสื่อสารสำคัญที่ช่วยให้บุคคลเหล่านั้นเข้าใจกันผ่านทักษะทางภาษาในทุกด้านได้แก่ ฟัง ดู พูด อ่าน เขียน บุคคลจึงต้องอาศัยทักษะพื้นฐานดังกล่าว ช่วยเสริมสติปัญญาและความรู้สึก นึกคิด รวมทั้งการพัฒนาอาชีพและบุคลิกภาพของตนให้ประสบความสำเร็จในชีวิต (กรมวิชาการ, 2545) นอกจากนี้แล้วหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านไว้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน รักการค้นคว้า และกำหนดให้ การอ่านเป็นสาระที่ 1 ซึ่งกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนำกระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียน ให้ได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในทุกช่วงชั้น ทั้งนี้หลักสูตรได้ให้ความสำคัญแก่ทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ โดยได้ระบุในมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานที่ 1.1 ข้อ 2 ว่าสามารถเข้าใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง หาคำสำคัญหรือใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนา

ความเข้าใจในการอ่าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

ความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเป็นทักษะที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับสูงขึ้นไป การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเป็นหัวใจของการอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้เข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ จึงมีบทบาทมากในเรื่องของการอ่าน เพราะถือว่าเป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจในการอ่านสิ่งต่างๆ เป็นการพัฒนาสติปัญญาให้รู้จักคิดวิเคราะห์ และช่วยให้จิตมีสมาธิสามารถจับใจความของเรื่องได้ในเวลาที่รวดเร็ว การให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการอ่านคือ มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจสิ่งที่ตนเองอ่านก็นับได้ว่าการอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพ การอ่านจึงต้องเน้นความเข้าใจเป็นพื้นฐานสำคัญดังที่ ฌักทรี (2542) ได้สรุปว่า ผู้ที่มีทักษะในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจย่อมสามารถแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การอ่านอย่างเข้าใจจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากรายงานผลการทดสอบการศึกษา ระดับชาติ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ผลการทดสอบทางการเรียนของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ตัวชี้วัดที่ 4 ระบุถึงความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ปรากฏว่าผลการทดสอบคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 38.58 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2553) ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำทำให้ส่งผลต่อการประเมินคุณภาพภายนอก มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการ

จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินในมาตรฐานดังกล่าว และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนโรงเรียนหนองปลาขาว ปีการศึกษา 2554 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.75 ซึ่งถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองบัวลำภู (LAS) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2554 วิชาภาษาไทย ด้านการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.25 (โรงเรียนหนองปลาขาว, 2554) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ระดับโรงเรียนสอดคล้องกับผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ระดับเขตพื้นที่การศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปลาขาว มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่ตัวผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น

ปัจจุบันการสอนภาษาไทยมีหลายวิธีแต่ วิธีที่ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุมาตรฐานตัวชี้วัด คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) ซึ่ง Slavin (1995) กล่าวว่า ใ้ดังนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เป็นการดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกประมาณ 4-6 คน สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาทำงานร่วมกัน รับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกิจกรรมกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันอ่าน สังเกต โครงสร้างของบทอ่าน วิเคราะห์บทอ่านร่วมกันเพื่อตอบคำถามจากบทอ่านหรือทำกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม สำหรับครูผู้สอนจะลดบทบาท

ในห้องเรียนจากการเป็นผู้อธิบายมาตลอดมาเป็นผู้ฟัง และคอยสนับสนุนช่วยเหลือ ฝึกทักษะทางสังคม บทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้งานกลุ่มมีประสิทธิภาพตลอดจนให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้อภิปราย ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์จะช่วยให้ผู้เรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่าให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นเพราะใช้ภาษาที่สื่อความหมายกันได้ง่าย และผู้เรียนกล้าที่จะซักถามในข้อสงสัย เป็นวิธีช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Johnson & Johnson, 1994) ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษาควรเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเน้นทักษะกระบวนการที่มีส่วนร่วม การแสดงออก การจัดบรรยากาศประชาธิปไตย การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรวมทั้งการสอดแทรกกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ พัฒาลักษณะนิสัย และยังสอดคล้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้โดยมุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ นำไปใช้ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รู้จักกระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อพัฒนาให้มีความสมดุล(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การสอนอ่านภาษาไทยวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ คือ วิธีการอ่านแบบ เอส คิว โพร อาร์ พัฒนาโดย พอล มี 6 ขั้นตอน (Survey, Question, Read, Recite, Record and Reflex) พัฒนามาจากการสอน

แบบ SQ3R (Survey, Question, Read, Recite and Review) SQ4R นั้น เพิ่มขึ้นตอนการเขียน (Record) เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจในรูปแบบของการเขียนสรุปใจความสำคัญ นอกจากนั้นผู้เรียนยังได้ประโยชน์ดังนี้ คือ เรียนรู้ที่จะจับใจความสำคัญของอย่างรวดเร็ว เข้าใจเนื้อหาที่มีความยากได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้คงทน ช่วยให้รู้จักการคาดเดาคำถามที่จะพบในแบบทดสอบ นอกจากนี้ยังช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้น การสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นการสอนที่ได้รับการพัฒนาโดยตั้งอยู่บนรากฐานแนวคิดทางการเรียนการสอนภาษา คือ ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognitive Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ อภิปัญญากับการอ่านนั้น หมายถึงวิธีการหรือขั้นตอนที่จะทำให้การอ่านบรรลุตามเป้าหมายมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ความตระหนักรู้และการควบคุมกลไกที่ใช้ในกระบวนการสอนอ่าน ในขณะเดียวกันการสอนแบบ SQ4R ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เพราะโครงสร้างความรู้มีหน้าที่ช่วยให้ผู้อ่านค้นหาและเลือกข้อมูลที่ต้องการตอบคำถามและยังช่วยตีความเรื่องราวที่อ่านอีกด้วย หากมีข้อมูลบางส่วนหายไปการใช้โครงสร้างความรู้จะทบทวนข้อมูลจากความทรงจำของตนเองเพื่อให้เรื่องราวที่ขาดหายไปสมบูรณ์ขึ้น

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอนเอส คิว โฟร์ อาร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไรและมีเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจหลังเรียนไม่น้อยกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มศูนย์เครือข่ายเมือง 4 อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านหนองปลาขาวสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

จำนวน 1 กลุ่ม มีนักเรียนจำนวน 12 คน ได้มาโดยการ
สุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อ
ความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนดำเนินการทดลอง
โดยใช้เวลา 60 นาที

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
ตามแผนการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่ม
ผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น จำนวน 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลา
24 ชั่วโมง

3. หลังจากดำเนินการทดลองครบตามที่
กำหนดตามแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัย
ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวเป้าหมาย
(Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการ
ทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 60 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัย
ให้นักเรียนตอบแบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ
แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว
โฟร์ อาร์ เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการ
เรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธี
สอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์

4. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและ
คะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย
วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนแบบ
ร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส
คิว โฟร์ อาร์ โดยนำผลการทดสอบวัดความสามารถใน
การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลัง
เรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ร้อยละ แล้วเปรียบเทียบ
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบทีไม่อิสระ
(t-test for Dependent Samples) ด้วยโปรแกรม
สำเร็จรูปทางสถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทาง
สังคมศาสตร์ (SPSS for Windows)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการ
เรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธี
สอน เอส คิว โฟร์ อาร์ นำคะแนนจากแบบวัดเจตคติ
ต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริม
ด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), และ
แปลความหมายระดับเจตคติ โดยการใช้เกณฑ์แปลผล
ตามหลักเกณฑ์ของลิวัน และอังคณา (2543)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อ
ความเข้าใจของนักเรียน โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ
แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว
โฟร์ อาร์ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.17 คิดเป็น
ร้อยละ 43.89 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.75 คิด
เป็นร้อยละ 78.00 ผลการเปรียบเทียบความสามารถใน
การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้
การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริม
ด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อน
เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบ
แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมอยู่ใน
ระดับ ดี

การอภิปรายผล

1. ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถใน การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

จากผลการศึกษาพบว่าความสามารถใน
การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนแบบ
ร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส
คิว โฟร์ อาร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลัง

เรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้
เนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เป็นการทำงาน
กลุ่ม ที่นักเรียนสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
ในกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ทำให้บรรยากาศใน
การเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนาน มีอิสระทางความคิด
นักเรียนจะช่วยเหลือกันเพื่อต้องการให้กลุ่มของตน
ได้รับแรงเสริมจากครู สอดคล้องกับแนวคิดของ
Slavin (1995) และ Johnson & Johnson (1994) กล่าว
ว่า การดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนที่มี
ความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกันเรียนรู้เป็นกลุ่ม
ย่อย สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษา ทำงานร่วมกัน
รับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จ
ของกลุ่มซึ่งกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนในระดับชั้น
เดียวกันแต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
กัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยผู้เรียนที่มี
ความสามารถสูงได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มี
ความสามารถต่ำกว่าให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นเพราะใช้
ภาษาที่สื่อความหมายกันได้ง่าย และผู้เรียนกล้าที่จะ
ซักถามในข้อสงสัย เป็นวิธีช่วยส่งเสริมพัฒนาการของ
ผู้เรียนด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาซึ่ง
สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ (2550) ได้ใช้
รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค
STAD) ศึกษาผลสัมฤทธิ์และทักษะการอ่านเชิง
วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านเชิง
วิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และ
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม (2550) ได้ใช้
เทคนิค STAD เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำและหน้าที่ของ
คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเรื่องคำและหน้าที่ของคำ หลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน นอกจากนี้ยัง
สอดคล้องกับ ฌูร์ดน์ (2550) ได้จัดกิจกรรมการสอน
แบบร่วมมือ (STAD) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน และความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของ
นักเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงาก่อนเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วงเดือน (2546) ได้
ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้
รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD)
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การอ่านการเขียน
และการพูด มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ
70 และงานวิจัยของ จิตติรัย (2548) ได้ศึกษาการพัฒนา
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการเรียนแบบร่วมมือประเภท
แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ผลการวิจัยพบว่า
นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น
ด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือประเภทแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประการที่ 2 การจัดการเรียนรู้แบบ
เอส คิว โฟร์ อาร์ นั้นเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้
ที่ทำให้ได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตอน โดยเริ่มจาก 1) การ
สำรวจ (Survey: S) เป็นขั้นที่นักเรียนได้อ่านบทอ่าน
ในใจอย่างคร่าวๆ เพื่อสำรวจหาจุดสำคัญของเรื่อง
2) การตั้งคำถาม (Question: Q) เป็นขั้นที่นักเรียนได้
ฝึกตั้งคำถามจากการอ่านเพื่อให้การอ่านเป็นไปอย่าง
มีจุดหมาย และจับประเด็นได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด
3) การอ่าน (Read: R) เป็นขั้นที่นักเรียนอ่านบทอ่าน
อย่างละเอียดเพื่อค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ 4)
การจัดบันทึก (Record: R) เป็นขั้นที่นักเรียนจดบันทึก
ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการอ่าน โดยมุ่งเน้นจดบันทึกใน
ส่วนที่สำคัญ 5) การสรุปใจความสำคัญ (Recite: R)
เป็นขั้นที่นักเรียนสรุป หรือทบทวนใจความสำคัญของ
บทอ่านอีกครั้ง 6) การแสดงความคิดเห็น (Reflect: R)
เป็นขั้นที่นักเรียนสะท้อนหรือ แสดงความคิดเห็น
วิเคราะห์ วิจัยบทอ่านด้วยขั้นตอนการสอนดังกล่าว
ทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความ
เข้าใจของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

ศุคนธ์ (2545) และ Gunning (1996) ที่กล่าวว่า เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นการอ่านตำราหลายวิธีมาประกอบกัน เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง เพื่อให้การอ่านนั้นๆ มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนั้น จิตรา (2539) ยังกล่าวว่า เป็นกลวิธีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผนควบคุมการปรับปรุงกระบวนการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการอ่านด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรนิภา (2548) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและคิดไตร่ตรองของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเซลิวิทยาลัย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และผู้เรียนมีความสามารถในการคิดไตร่ตรองอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wander & Cooperman (1996) ซึ่งได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีการเรียนโดยใช้ เอส คิว โฟร์ อาร์ สำหรับการอ่านตำราเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้เปรียบเทียบนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบปกติ กลุ่มที่เรียนโดยใช้กลวิธี เอส คิว โฟร์ อาร์ และ เอส คิว โฟร์ อาร์ ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันคือ นักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธี เอส คิว โฟร์ อาร์ มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธี เอส คิว โฟร์ อาร์ แต่ทั้ง 2 วิธีมีความเหมาะสมกับการสอนอ่านเช่นเดียวกับ Bradshaw (1998) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบการสร้างเรื่องใหม่และการสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจตำราเรียนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัยและ วิทยาลัยชุมชน โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ทดสอบก่อนและหลัง โดยมีกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับ Miner (2005) ได้ศึกษาผลของ

การใช้วิธีการอ่านด้วยวิธี เอส คิว โฟร์ อาร์ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคู่และฝึกอ่านเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์หลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอ่านด้วยวิธี เอส คิว โฟร์ อาร์

2. การศึกษาเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์

จากผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

ประการแรก เนื้อหาที่นำมาให้เรียนเป็นเนื้อหาที่สนุกสนานอยู่ในความสนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียนในระดับนี้ เนื้อหาไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จึงสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนติดตามอ่านเพื่อให้ได้สาระความรู้ที่แฝงอยู่ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวอีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยคัดเลือกจากข่าว บทความ นิทาน บทร้อยกรอง บทเพลง โดยมีหลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาอย่างหลากหลาย เช่น ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เนื้อเรื่องแต่ละตอนมีความยาวพอเหมาะกับช่วงความสนใจของผู้เรียน และมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร (2546) กล่าวว่า เจตคติในด้านความรู้สึกรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสพการณ์ที่คนหรือสิ่งของได้สร้างความพึงพอใจหรือความสุข จะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นคนนั้น ตลอดจนคนอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน แต่ถ้าประสพการณ์ในคนนั้นสิ่งนั้น เช่น นักเรียนไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์ เรียกว่าเจตคติไม่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เนื่องจากเคยสอบตก เรียนแล้วไม่เข้าใจ ถูกครูดุและเข้มงวด และสอดคล้องกับแนวคิดของ รังสรรค์ (2548) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง การประเมิน

หรือการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ
คน หรือเหตุการณ์ ด้วยเหตุนี้จึงสอดคล้องกับเจตคติ
ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่ม
ผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ข้อที่มี
คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 13 นักเรียนได้ฝึกวิธีสอน
การอ่านอย่างเป็นขั้นตอนตามใบความรู้ที่ครูแจกให้ ($\bar{X} = 4.31$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์
(2549) ได้ใช้เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ เพื่อ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง
รูปและเสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 และศึกษาเจตคติต่อการเรียนพบว่า ผลการ
ประเมินอยู่ในระดับดี

ประการที่สอง อาจเป็นผลมาจากการ
ประกาศผลงานของกลุ่มว่าแต่ละกลุ่ม อยู่ในระดับ
คุณภาพใด ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนสูงหรือถึงเกณฑ์
ที่กำหนด ก็จะได้รับรางวัลซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่ง
ความสำเร็จ ครูยกย่องชมเชยกลุ่มที่มีคะแนนการ
พัฒนาการสูงในรูปแบบต่างๆ เช่น ปิดประกาศหน้า
ชั้นเรียน ให้รางวัล ให้เกียรติบัตร ประกาศเสียงตามสาย
ของโรงเรียน เป็นต้น ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มพยายามทำงาน
ที่ได้รับมอบหมายให้มีคุณภาพและประสบความสำเร็จ
ตามเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีชาพร
(2546) กล่าวว่า เจตคติเฉพาะอย่าง เป็นสภาพทาง
จิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคล สถานการณ์
และสิ่งอื่นๆ เจตคติเฉพาะอย่างนี้จะแสดงออกใน
ลักษณะชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นคนนั้น ถ้าชอบหรือ
เห็นดีด้วยก็เรียกว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าไม่ชอบ
และเห็นว่าไม่ดีต่อสิ่งนั้น เป็นการจำเพาะเจาะจง

ประการที่สาม การเรียนการสอนที่จัดให้
ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่ม ช่วยทำให้คลายความตึงเครียด
ในการเรียนลงไปได้มาก บรรยากาศและความสัมพันธ์
ของเพื่อนจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายที่จะ
ศึกษาหาความรู้จากบทอ่าน อีกทั้งบรรยากาศใน
ห้องเรียนก็อยู่ในบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
คือ ห้องเรียนอยู่ในส่วนที่เงียบสงบของอาคารเรียน
ห้องเรียนโล่งเย็นสบายและมีพัดลมระบายอากาศ

อย่างทั่วถึง มีแสงสว่างที่เพียงพอ มีโต๊ะเรียน
เหมาะสำหรับนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มละ 4 คน
สอดคล้องกับแนวคิดของ Slavin (1995) มีแนวคิดว่า
ในการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน
มี 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะแข่งขัน ลักษณะต่างคน
ต่างเรียนและลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันในการ
เรียนรู้ ซึ่งการจัดการศึกษาควรให้โอกาสผู้เรียนได้
เรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะโดยรู้จักใช้ลักษณะการเรียนรู้
อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์ ทั้งนี้เพราะใน
ชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องเผชิญสถานการณ์ที่มี
ทั้ง 3 ลักษณะแต่เนื่องจากการศึกษาปัจจุบันมีการ
ส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขันและแบบรายบุคคลอยู่
แล้ว เราจึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือมี 5 ประการ ได้แก่ การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน
การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบที่
ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะการ
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม
ย่อยและการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม สอดคล้องกับ
แนวคิดของ ปรีชาพร (2546) กล่าวว่า เจตคติเฉพาะ
อย่าง เป็นสภาพทางจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุ สิ่งของ
บุคคล สถานการณ์ และสิ่งอื่นๆ เจตคติเฉพาะอย่างนี้
จะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น คน
นั้น ถ้าชอบหรือเห็นดีด้วยก็เรียกว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่ง
นั้น แต่ถ้าไม่ชอบและเห็นว่าไม่ดีต่อสิ่งนั้นเป็นการ
จำเพาะเจาะจง

ประการที่สี่ การนำเอาบทอ่านที่มีทั้งประเภท
ข่าว ประเภทบทความ ประเภทนิทาน ประเภทบท
ร้อยกรอง และประเภทบทเพลง ที่มีเนื้อหาทันสมัย
เหมาะสมกับวัย เหมาะสมกับระดับความสามารถของ
นักเรียน ไม่ยากเกินไป ไม่ง่ายเกินไป อยู่ในความสนใจ
ของนักเรียน และมีภาพประกอบที่สวยงาม น่าสนใจ
นักเรียนสามารถค้นหาคำตอบ ของคำถามจากบทอ่าน
ได้ง่ายขึ้น นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
ที่อ่านได้ด้วยตนเองหรือจากการช่วยเหลือกันของ
สมาชิกภายในกลุ่ม นักเรียนเกิดความสบายใจและ

มั่นใจในการทำกิจกรรมการอ่าน จนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการอ่านได้ในที่สุด จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิณาริน (2548) ได้เปรียบเทียบผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD กับวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD มีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 ครูผู้สอนควรแนะนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ให้กับผู้เรียนจนแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนแล้วจึงเริ่มการสอนซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน

1.2 วิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ เป็นเทคนิคการสอนที่ให้ความสำคัญต่อประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความรู้เดิมที่นักเรียนมีเกี่ยวกับเนื้อหาที่ผู้สอนเลือกมา ถ้านำเนื้อหาที่นักเรียนไม่มีความรู้มาก่อนเลยจะทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปได้ช้า ดังนั้นผู้สอนควรสำรวจความต้องการ และความรู้เดิมหรือประสบการณ์

เดิมของนักเรียนก่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ครูผู้สอนสามารถปรับเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำขั้นตอนของวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ มาจัดทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก เพื่อใช้เป็นนวัตกรรมในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการนำรูปแบบการสอน โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ไปใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจว่า การเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับชั้นใดมากที่สุด ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

2.3 ควรมีการนำรูปแบบการสอนโดยใช้การเรียนแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ ไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพราะการเรียนแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์เสริมด้วยวิธีสอน เอส คิว โฟร์ อาร์ สามารถที่จะนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. 2545. คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. คู่มือการ

- จัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กีนาริน ดันเลียงสม. 2548. การเปรียบเทียบผล
การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบ
ร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD กับวิธีสอน
แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตรา ชัยอมฤต. 2539. การเปรียบเทียบผลของ
การสอนเขียนย่อเรื่องกับการสอนให้นักเรียน
ตั้งคำถามที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
และการเขียนย่อเรื่องภาษาอังกฤษ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฬาลักษณ์ ดอกเข็ม. 2550. ผลสัมฤทธิ์และทักษะ
การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
(เทคนิค STAD). วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศา
สตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตติราย จันทองคำ. 2548. การพัฒนาความสามารถใน
การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธย
มศึกษาปีที่ 1 ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ
ประเภทแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดุสิตา แดงประเสริฐ. 2549. การพัฒนาทักษะการคิด
วิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้
ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณภัทร เทพพรธนะ. 2542. เอกสารประกอบ
การสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- ณัฐรัตน์ ลิ้มนิจโพธิ์ขำกุล. 2550. การเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถ
ถ่ายโยงการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่องอัตราส่วนและร้อยละที่ได้รับ
การสอนโดยจัดกิจกรรมการสอน
แบบร่วมมือ (STAD) กับวิธีสอน
แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประนอม โพธิ์กัน. 2550. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยเรื่องคำและ
หน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ปีการศึกษา 2550 โดยใช้เทคนิค STAD
กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546. จิตวิทยาการศึกษา.
กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พริษา บรรจงมณี. 2548. การใช้เทคนิค เอส คิว
โพร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษและการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2548). พฤติกรรมองค์การ.
กรุงเทพฯ: ชรรณสารจำกัด.

โรงเรียนบ้านหนองปลาขาว. 2554.

รายงานผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (LAS)
ปีการศึกษา 2554. หนองบัวลำภู.
สำนักงานการศึกษาประถมศึกษา
หนองบัวลำภู เขต 1.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543.

การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ:
สุริยวิทยาสัน.

วงเดือน ปอศิริ. 2546. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้
รูปแบบการสอนแบบร่วมมือและกิจกรรม
การเรียนรู้ในคู่มือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สมศักดิ์ ทองบ่อ. 2549. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องรูปและเสียง
ในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกัน
เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545.

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559)
กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551.

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ

การศึกษา. 2553. การประเมินคุณภาพการศึกษา

รอบที่ 2. กรุงเทพฯ.

สุคนธ์ สินธพานนท์. 2545. การจัดกระบวนการ

เรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ:

อักษรเจริญทัศน์.

Bradshaw, G.J. 1998. An investigation into the

effectiveness of two teaching methods for

developing textbook comprehension college

student. Peabody College Teachers of

Vanderbilt University. Retrieved November

24, 2006, from <http://www.proquest.umi.com>

Gunning, T.G. 1996. Reading Instruction for All

Children. Boston: Allyn and Bacon.

Johnson, W. D. and Johnson T. R. 1994.

Learning Together an Alon.

Needham Height: Ally and Bacon.

Miner, W. 2005. The impact of the SQ4R, as a

strategy for retelling expository text,

on student comprehension. Retrieved from

<http://www.src. Truman.edu>.

Slavin, R. E. 1987. Cooperative Learning

and Cooperative School. Educational

Leadership. 45(3), 7-13.

Slavin, R. E. 1995. Cooperative Learning:

Theory, Research and Practice. Boston:

Allyn.

Wander & Cooper. 1996. To What and How of

Reading Instruction. (2nd ed). Ohio: Meritt

Publishing Company.